

Persona

Guide til brug af personaer:

En persona er en karakter bygget på interviews af flere mennesker. De personaer som I finder her er altså baseret på udtalelser fra børn, forældre og faddere. Alle citater er ægte. Alle personlige detaljer såsom erhverv, familiekonstellation, bopæl og lignende er dog opdigtet. De repræsenterer stadig de personer, der blev interviewet, men alle disse detaljer er blevet ændret for at anonymisere de interviewede personer.

Personaer giver indsigt i nogle menneskers overvejelser og holdninger. De kan derfor bruges til at få mere viden om, hvad nogen tænker om dåb. Personaerne her repræsenterer dog kun en brøkdel af de mange holdninger, der findes blandt danskerne.

Brug derfor personaerne som et startsted. Diskutér, hvad personaerne siger og om det passer til de personer, I møder i jeres gang i folkekirken.

Sæt god tid af til at læse og diskutere personaerne. Forsøg først at beskrive hvilke udfordringer I finder i personaernes fortællinger og gå derefter videre til at diskutere, hvordan folkekirken kan gøre det nemmere at overkomme disse udfordringer.

Dåbspersonaerne:

Børn - Victor & Ida

Forældre - Anne & Anders

Faddere - Tina & Martin

Barn - Victor, 15 år

Bopæl: Herning.

Beskæftigelse: Skole, 8. klasse.

Hobby: Fodbold.

Familieforhold: Victor bor med sin mor og far, samt 2 mindre søskende. Begge forældre er medlem af folkekirken.

Victor er ikke døbt. Han husker, at da han fik kristendomskundskab på skolen, spurgte læreren, hvem der var døbt. Alle rakte hånden op - på nær Victor. Det gjorde ham ret ked af det. Han gik derfor hjem og spurgte sine forældre om, hvorfor han ikke var døbt. De fortalte ham, at det var så han selv kunne vælge. Hvilket han egentlig syntes lød meget godt.

De fleste i Victors klasse er lige blevet konfirmeret. Det valgte Victor ikke at blive, fordi: *"Jeg tror ikke på gud, og jeg gider ikke holde en fest bare for at få gaver"*. Han fortæller, at han mener, at man skal tro på gud for at blive konfirmeret. Da han var mindre interesseret i religion, var han meget interesseret i videnskab og han fortæller, at han synes, det giver mere mening, *"end en eller anden mand, som skabte en verden på 7 dage"*.

Victor var sidst i kirke, da hans venner blev konfirmeret. Han syntes ikke, det var mærkeligt, at han var en af de eneste, der ikke blev konfirmeret og han havde en sjov dag med vennerne på blå mandag. Han har aldrig talt med vennerne om religion eller hvad de lærte til præst.

Victor kommer sjældent ind i en kirke. Hverken hans forældre eller bedsteforældre kommer meget i kirke. Han har aldrig deltaget i en aktivitet for børn i en kirke.

Victor elsker at dyrke sport og spiller fodbold på højt plan. Han går på en særlig skole for sportsudøvere. Når han er hjemme og skal slappe af er han glad for at spille computerspil. Han er en beskyttende bror, som vil gøre alt for sine søskende, selvom de driller hinanden i hverdagen. I skolen er hans yndlingsfag matematik og fysik/kemi - udover selvfølgelig idræt!

"Jeg tror ikke på gud, og jeg gider ikke holde en fest bare for at få gaver"

Barn - Ida, 11 år

Bopæl: Holstebro.

Beskæftigelse: Skole, 5. klasse.

Hobby: Dans.

Familieforhold: Ida bor med sin mor i hverdagene, og hos sin far hver anden weekend. Hun har 1 storesøster, der også bor hos moren. Moren er medlem af folkekirken.

Ida er ikke døbt. Det er ikke noget, hun nogensinde har tænkt over, og det har aldrig fået hende til at føle sig anderledes. Hun ved ikke, hvorfor forældrene valgte ikke at døbe hende. Ida er fornyeligt begyndt at tænke meget på konfirmationen. Det skyldtes, at de andre i Idas klasse talte meget om konfirmation i 4. klasse, hvor de fleste i klassen var blevet inviteret til at være minikonfirmander. Ida fik dog ikke invitationen, da hun ikke er døbt.

Ida har talt meget med sin mor om konfirmation og dåb. Hendes storesøster tror ikke på gud og har derfor drillet Ida: *"Min søster er efter mig. Hun tror slet ikke på det og synes, det er dumt"*. Ida fortæller, at der er nogle ting ved kristendommen, som hun ikke kan forstå, eller som ikke giver mening for hende: *"Jeg har sådan lidt tænkt på nogle af tingene, og der er noget, jeg ikke forstår. Det er lidt svært. Det der med Adam og Eva. En af mine klassekammerater har snakket om, at det kan jo ikke passe, at vi kommer fra dem, for de fik 2 drenge"*.

Ida vil gerne døbes og konfirmeres på grund af *"det der med fællesskab"*. Det er lidt svært at forklare siger hun, men hun vil gerne være del af det fællesskab. Hun fortæller, at hun lige har set "Herrens Veje": *"Jeg så et program i går aftes, og der snakkede de om kærligheden og det der, og det er det, jeg tror på"*. Hun siger, at hun også glæder sig til at træde ind i de voksnes rækker ved konfirmationen. Ida har aldrig været til en dåb. Hun siger, at hendes mor driller hende med, at hun skal dyppes helt ned under vandet: *"Men det tror jeg ikke på"*.

Ida dyrker forskellige ting i sin fritid. Hun er glad for dans og gymnastik. Hun bruger meget tid på at se sine veninder efter skole, og ellers er hun glad for at bage sammen med sin mor. Ida er glad for matematik og de kreative fag i skolen.

"Jeg så et program i går aftes, og der snakkede de om kærlighed og det der, og det er det jeg tror på"

Forælder - Anne, 33 år

Bopæl: Vallensbæk.

Beskæftigelse: Kemiingeniør.

Hobby: Er begyndte at strikke i forbindelse med sin barsel, ellers nyder hun at læse en god krimi om aftenen, når sønnen er puttet.

Familieforhold: Gift for 3 år siden med sin mand, Jens. Forinden havde de været kærester i 8 år. De har for lidt over 2 år siden købt et hus sammen. De har en søn, William på 4 år, og de venter nu deres andet barn.

Anne er døbt og konfirmeret. Anne kommer fra Nordjylland, men flyttede til København for at læse på DTU og forventer nu at blive boende på Sjælland. I Annes familie er det normalt at gå i kirke til højtiderne og at man bliver døbt, konfirmeret, gift og begravet i den lokale sognekirke. Jens er også medlem af folkekirken. Anne og Jens valgte dog ikke at blive gift i en kirke. Årsagen var, at for dem var vielsen en ren formalitet i forbindelse med, at de fik deres første barn og ville købe et hus. De ønskede hellere ikke at holde en stor fest. Anne synes, at kirkebryllupper er lidt for opsatte. Derfor valgte de en borgerlig vielse i stedet. Hun var egentlig glad for, at ceremonien kun tog 15 minutter.

De valgte ikke at døbe deres første barn og hun forventer ikke, at de vil døbe deres kommende barn. Det er lidt svært for Anne at sætte ord på, hvorfor de har valgt, som de har. Hun siger, at: *"Hvis vi endelig skulle døbe vores barn, så ville det handle mere om tradition end om religion. Han må sgu selv bestemme om han er kristen eller ej"*. Hun tilføjer *"Jeg ved ikke, hvad dåben er til for. Det er vel for forældrene og for traditionen"*. De havde dog en navngivningsfest for William og forventer at gøre det samme igen. Anne siger, at hun ikke kan undvære en markering af barnets fødsel, og at hun gerne vil samle familien for at fejre det.

Anne beskriver sig selv som ikke værende særligt troende, selvom hun føler en tilknytning til sin hjemstavnskirke og præsten. Hun fortæller: *"Jeg kan godt lide traditionerne og det er hyggeligt for mig, men så er det ikke mere"*. Hun vil ikke afvise, at Jens og hende måske kunne få en velsignelse i kirken på et senere tidspunkt. Hun er dog primært medlem af folkekirken af hensyn til familien, når hun engang skal begraves og fordi: *"Man har behov for traditioner til at forklare det, man ikke kan kapere"*.

"Jeg ved ikke, hvad dåben er til for. Det er vel for forældrene og for traditionen"

Forælder - Anders, 31 år

Bopæl: Hinnerup lidt uden for Aarhus.

Beskæftigelse: Journalist.

Hobby: Anders kobler af fra et stressende arbejde ved at spille FIFA på sin playstation.

Familieforhold: Anders bor sammen med Line, og de overvejer snart at forsøge at få et barn sammen. De er for nyligt flyttet i et lejet rækkehus lidt uden for Aarhus, hvor der er have og ekstra værelser til de børn, som de håber at få.

Anders er døbt og konfirmeret. Han er vokset op inde i Aarhus. Anders siger, at selvom religion og tro ikke fylder meget i familien, betyder traditionerne omkring dåb og bryllupper rigtigt meget. Han kommer fra en meget stor og tæt knyttet familie, der gerne ses ofte, og som holder meget store fester i forbindelse med runde fødselsdage, bryllupper og dåb. Anders fortæller, at han ser sig selv som kristen. Det gør han, fordi han tror på de værdier, der beskrives i biblen, såsom næstekærlighed. Han kan godt lide budskabet og den kristne tro. Han tror dog ikke på Jesus, og at han gik på vandet, osv. Han fortæller: *"Jeg er troende. Jeg tror på, at der er noget, og så kan jeg bruge de referencerammer, som jeg er vokset op med, som er kristendommen, til at sætte ord på det. Og så er der noget, der passer og ikke passer ind i det man føler"*. Han kommer kun i kirke, når der er bryllup, dåb eller begravelse i familien. Han føler dog et stort behov for folkekirken i netop de situationer: *"Der sker noget, der er større end mig. Ved et bryllup er det livet man tager stilling til, og det er større end noget, jeg fatter eller kan rumme. Så det skal ind i noget, der også er større end det, jeg fatter. Det kræver et rum, hvor det får lov til at være højtidligt"*.

Anders er ikke i tvivl om, at hans børn skal døbes: *"Det har vi altid gjort i min familie, og jeg synes, det hører sig til på en eller anden måde"*. Det eneste ville være, hvis Line var meget imod det, men det ved han, at hun ikke er: *"Da både Line og jeg er døbt, er det noget, vi kan give videre til vores børn. Derfor betyder dåben noget særligt, sådan noget med genetik, tradition og historie"*. Han tilføjer, at dåben og dåbsfesten også er til for de bedsteforældre, der har fået et barnebarn. Han siger også: *"Jeg tror ikke på, at det er nødvendigt at være døbt for at opnå et eller andet"*. Det handler hellere ikke så meget om det kristne fællesskab: *"Jeg ved, at man egentlig siger ja til at træde ind i den kristne kirke, men for mig er det slet ikke det. Man har lidt behov for en eller anden markering af, at barnet er kommet ind i verdenen"*.

"Det har vi altid gjort i min familie, og jeg synes, det hører sig til på en eller anden måde"

Fadder - Tina , 35 år

Bopæl: Amager, men rejser meget rundt med sit arbejde, også til udlandet.

Beskæftigelse: Teaterskuespiller.

Hobby: Tina nyder at male og tegne, når hun er hjemme i lejligheden på Amager.

Familieforhold: Tinas kæreste arbejder også inden for teaterverdenen og rejser meget. De har ikke planer om at blive gift eller få børn.

Tina stod fadder for sin fætters yngste datter for 2 år siden. Tina var stolt over, at de havde spurgt hende. Hun talte ikke med forældrene om, hvad de forventede af deres faddere: *"Det er nok lidt indforstået i min familie, at det er mere sådan, vi vil bare godt have dig lidt tættere på familien"*. Hun var dog i tvivl om, hvad der rent praktisk skete under en dåb, fx hvad forskellen på fadder og bærende fadder eller gudmor var. Og så havde hun en irrationel frygt for at bære barnet i kirken, for hvad nu, hvis hun tabte barnet? Tina mødte først præsten lige inden selve dåben, hvor præsten kom ud og kort hilste på fadderne. Selvom hun ikke vidste, hvad der præcist skulle ske i kirken, så gik det nemt, da præsten guidede dem under hele ceremonien. Tina er konfirmeret i en kirke med en meget eksperimenterende præst, og hun synes måske, at dåben var lidt kedelig: *"Jeg er glad for, når der sker noget anderledes, ellers kan det være så landsby borgerligt, at det gør helt ondt"*.

Tina er glad for at være fadder, fordi det giver en ekstra tilknytning til barnet og barnets familie. Tina fortæller, at forældrene til det barn, som hun er fadder for, er meget ambitiøse på barnets vegne. Fordi hun er fadder føler hun godt, at hun senere kan vise barnet, at man godt kan leve på en anden måde og stadig være glad. Hun tænker ikke, at kristendommen vil fylde noget i hendes relation til barnet. Hun bruger sin far som rollemodel for, hvordan man er fadder. Hun siger: *"Min far inviterer ofte sine gudbørn ud til forskellige ting, men ikke med et religiøst formål"*.

Om sin tro siger Tina: *"Jeg tror på kristendommen i de der nødvendige situationer. Da min far var syg tænkte jeg meget på gud og at bede. Der måtte jeg google fadervor, og det kan man synes er lidt sjovt, at selvom jeg er konfirmeret og kunne den udenad, så havde jeg glemt den. Jeg vil sige, at jeg tror ikke så meget på, at der er en gud. Men jeg tror på noget større. Jeg kan bilde mig selv ind, at det måske kan hjælpe, bare det at tænke de her positive tanker og sende det ud, og at der måske er nogen, der tager imod det og gør et eller andet godt ved det"*. Tina går sjældent i kirke, men når hun er i udlandet og går forbi en kirke, skal hun altid derind: *"Der er et eller andet ved det rum. Det er et rum, hvor jeg får en eller anden ro"*.

"Min far inviterer ofte sine gudbørn ud til forskellige ting, men ikke med et religiøst formål"

Fadder - Martin , 24 år

Bopæl: Vesterbro.

Beskæftigelse: Læser til folkeskolelærer.

Hobby: Martin er amatør fotograf. Han bruger mange timer på at gå rundt i København og tage billeder af byen fra skæve vinkler.

Familieforhold: Martin er single. Han deler en lille lejlighed på Vesterbro med en ven.

Martin har netop stået fadder for barnet til en nær ven. Han beskriver det som: *"Jeg blev spurgt om det var noget, jeg havde lyst til. Det syntes jeg var en stor ære, så jeg sagde ja nærmest med det samme, men så skulle jeg lige undersøge, hvad det krævede, for det vidste jeg ikke"*. Martin vidste, at det var en myte, at fadderen skulle tage sig af barnet, hvis forældrene døde, men han vidste ikke hvilket ansvar han egentlig havde for barnet.

Martin er døbt og konfirmeret, men han har for nyligt meldt sig ud af folkekirken. Han var derfor i tvivl om han kunne være fadder og om han stillede forældrene i en mærkelig situation. Derfor google han, om faddere skulle være medlem af folkekirken. Derudover tog han en snak med forældrene om, hvad de forventede af ham som fadder.

Forældrene vidste på forhånd, at han ikke længere var medlem. De fortalte, at for dem handlede det ikke om religiøs oplæring. For dem handlede det om at gøre Martin til en del af barnets liv. Martin beskriver dem som værende kulturkristne, som i, at de lever efter nogle værdier, der tilskrives den kristne tro. Det er værdier, han selv lever efter og støtter op om, fortæller han. Han var dog stadig i tvivl om han kunne tillade sig at stå fadder, når han havde meldt sig ud. Han besluttede, at han gerne ville være fadder for barnet: *"Det var vigtigere at være der for mit vennepar. Det handlede om dem og deres søn"*. Han tilføjede, at grundet sin udmeldelse har han haft mange tanker om kristendom og læst meget. Han håber på, at kunne bruge denne viden, når venneparrets barn bliver gammel nok til at kunne tage stilling til sin tro: *"Det handler ikke om at overbevise ham om, at det jeg har valgt er rigtigt, for så er det ikke en rigtig fadderrolle. Jeg ved godt, hvor jeg selv er landet, men jeg kender til argumenter, der taler for begge retninger"*.

Martin fortæller, at udmeldelsen var en lang proces for ham. Han overvejede det allerede ved konfirmation, hvor han besluttede, at han godt kunne lide de kristne værdier og fællesskabet, selvom han ikke troede på den *"karikerede, almægtige gud"*. Senere har han tænkt, at de værdier, han godt kunne lide, kunne han godt følge uden at følge troen. Han følte også mere og mere, at det var forkert at være medlem af folkekirken, når han ikke troede på det, det handlede om. Der gik mange år, hvor han overvejede sit medlemskab, og da Ateistisk Selskab lancerede deres kampagne: *"blev det let at gøre noget, jeg havde besluttet mig for at gøre"*

"Jeg vidste ikke, om jeg kunne tillade mig at stå fadder"